

květen 2016

Sborový zvěstník

Časopis pro vnitřní potřebu sboru Církve bratrské v Chrudimi

***Amen, pravím vám, jestliže se neobrátíte
a nebudete jako děti, nevejdete do království
nebeského. Mt 18:3***

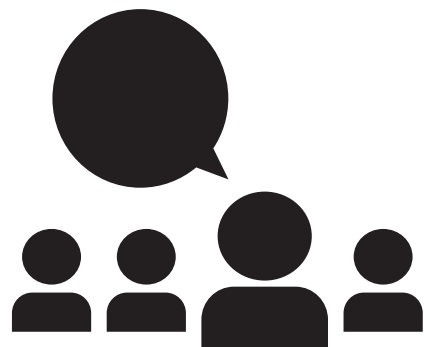
Co najdete v tomto čísle?

- ☞ Úvodník - Skála
- ☞ Z jednání staršovstva
 - ☞ Co nás čeká?
- ☞ Reportáže ze života sboru
 - ☞ Úvahy a zamyšlení
 - ☞ Básně a lyrika

Z jednání staršovstva

Vybrané body z jednání staršovstva dne 26. 4. 2016

- Společně jsme si čtením o tom, jak Ježíš omýval nohy svých učedníků, připomínali, co to znamená kající, pokorný duch (Jan 13:1-5)
- Jednali jsme o nadcházejících akcích. Sborový den se křty 12. 6. od 10h a výročí 120 let práce v Proseči – 19. 6. od 14h v evangelickém kostele.
- Pro zajištění pojištění na další sborové akce dorostu jsme přihlásili sbor do Dorostové Unie CB. Kontaktní osobou je Petr Volf.
- Projednali jsme podporu misijního výjezdu Ester Grohmanové.
- Hovořili jsme o vybudování příčky před vchodem do besídek.
- Projednali jsme pravidla nákupů ve sboru – veškeré nákupy musí schválit správce sboru nebo hospodář.

Úvodník - Skála

Čekej, Izraeli, na Hospodina nyní i na věky. Ž 131:3

Boží Slovo nás často vybízí, abychom trpělivě a pokorně čekali. Nepřijde Vám, že život je vůbec plný čekání? Nad ránem čekáme, až zazvoní budík, večer zase, až usneme. Čekáme na polední přestávku, na číšníka v restauraci; na odpověď na náš dopis a na výplatu. Čekáme na narození děťátka a po letech pak každé odpoledne na jeho příchod ze školy. Čekáme i v duchovním životě – až dozrajeme a budeme paradoxně zase jako ty děti, které Pánu Bohu plně důvěřují. Čekáme často a neustále, stále znova a dokola. Jako bychom se kamsi dopředu, za něčím potřebovali natahovat, k něčemu putovat, něco vyhledávat. Tak je tomu i v tomto období, na sklonku jara. Většina z nás a zejména děti a mládež očekávají a vyhlížejí – léto, prázdniny, odpočinek!

Co tedy můžeme očekávat a čeho se nadějeme? Jistě – děti a mládež prázdnin, táborů, kempů a dospělí zase svých dovolených a snad i odpočinku. Je však ještě jedno, co můžeme a máme čekat i toto léto, ve všech akcích a ve všem odpočinku a ve všem našem hledání. A sice Boží oslovení i Boží pomoc! Smíme vědět a být ujistěni, že Hospodin chce být v tom všem s námi. Chce nám být pevnou oporou, skalou, jak to zakusil a volal ve svých žalmech král David (Ž 18, Ž 62, Ž 144). Nebo jako byl svého času skalou Mojžíšovi, jak to zapsal ve své písni (Dt 32:1 – 43).

Řekněte česky skála, hebrejsky súr... Možná to nezní libozvучně, a přesto si to slovo bibličtí pisatelé rádi brali do úst. Hospodin byl pro ně skalou. A takovou skalou chce být Hospodin i nám a vůbec každému, kdo jej očekává a k němu se obrací a Jeho vyhlíží.

Až se tedy rozjedeme na prázdniny nebo dovolené, smíme věřit, že si přivezeme více než jen špinavé prádlo, sedřené nohy nebo opálené čelo. Možná se nedočkáme vždy toho, co chceme. Možná si ani toto léto opět neodpočineme. Pamatujme však, že Pán Bůh chce být s námi. Smíme vědět a očekávat, že On chce být všude, kde budeme, skalou, o kterou se můžeme opřít. Všude tam, kam nás zavede, připomíná, že patříme k jeho skále a jen u něj budeme v bezpečí a doma.

M. Grohman

Co nás čeká?

Jelikož Sborový zvěstník vychází jen jako občasník, přinášíme zde výhled na další domluvené či plánované akce. Pro aktuální informace sledujte kalendář (www.cb.cz/chrudim/kalendar), termíny se mohou změnit. Prosíme také o modlitby za jednotlivé akce.

▪ **20. - 21. 5. 2016.** | **Celocírkevní konference Církve bratrské**, která se letos koná v Opavě. Jako delegát za náš sbor jede Radek Hrstka. Prosíme modlete se za cestu i za požehnání při jednání. Na programu konference je např. předstihová volba RCB, volba tajemníka Odboru pro mládež a rodinu, i volba tajemníka pro mládež. O konferenci budeme informovat následně v nedělních oznámeních.

▪ **10. 6. 2016 od 18 hod. do 22 hod.** | **Noc kostelů.** Srdečně zveme na zajímavý program s hudbou, 18:10 Úvodní slovo, 18:15 Blok současných křesťanských chvalozpěvů, 18:25 Blok pro děti, 18:45 Historie CB a geneze sboru v Chrudimi, 19:05 Současný život sboru, 19:30 Pěvecký sbor KIESSE

▪ **24. 7. - 31. 7. 2016.** | **Sborová dovolená.** Kde: chata Šusovka - Benecko v Krkonoších (Benecko 28, Krkonoše).

Zájemci o informace a pobyt se mohou hlásit u Václava Novotného.

▪ **18. 9. 2016 od 9 hod.** | Do našeho sboru přijede skupina z **Teen Challenge**. Vyslechneme jejich svědectví a poslouží i kázáním. Podpořit tuto službu bude možné nákupem jejich výrobků.

Modlitba je Boží dar z nebes pro nás. Modleme se proto za:

▪ Br. kazatele P. Jelínka a jeho rodinu. ▪ Br. kazatele J. Drahokoupila s manželkou, kteří se čerstvě do Chrudimi vrátili. ▪ Za staší sboru a jejich službu. ▪ Za službu všech vedoucích ve sboru. ▪ Za jednotu sboru - ať jsme poslušni Kristovy výzvy: „*aby jste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se*

NZAMBA, 20:10 ACET, 20:30 Prohlídka sborového domu a historických sklepů ze 14. století, Opakování předchozích programů, Rozhovory + občerstvení v průběhu celého večera.

▪ **12. 6. 2016 od 10 hod.** | **Sborový den se křty.** Srdečně zveme na sborový den se křty, který se bude konat na Sečské přehradě v hotelu Kapitán (www.hotelkapitan.cz). Modleme se za Boží požehnání.

▪ **19. 6. 2016 od 14 hod.** | **Oslava 120. výročí práce v Proseči.** Srdečně zveme na Bohoslužbu vděčnosti u příležitosti 120. výročí stanice Církve bratrské v Proseči.

▪ **Termín bude oznámen.** | **Sborová návštěva sboru v Říčanech.** Pravděpodobně v říjnu nás čeká reciproční návštěva a služba ve sboru CB Říčany.

M. Grohman

milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ Jan 13:34-35 ▪ Za Boží ochranu na všech prázdninových akcích.

▪ Své modlitební náměty do dalšího čísla posílejte na adresu: chrudim@cb.cz.

M. Grohman

Reportáže ze života sboru

Postřehy, fotoreportáže a další reflexe sborového života

Velikonoční zvěst tak trochu jinak

Dne 25. března se v modlitebně Církve bratrské uskutečnila Velkopáteční bohoslužba. Přítomní měli možnost si prostřednictvím pestrého, nevšedního programu připomenout Velikonoční zvěst „tak trochu jinak“.

Po úvodním slově a společném zpěvu písně s Křesťanského kancionálu bylo pásmo zahájeno scénickým tancem zobrazujícím člověka v zajetí hříchu. U stejného tématu jsme zůstali a na-

vázali jsme zpěvem písně Hřichy tvý tě jednou doženou. Po ní následovalo krátké zamyšlení kazatele Martina Grohmana.

Důležitou roli v pásmu sehrála série scénických čtení. Pomocí nich nám účastníci přiblížili velikonoční události od příjezdu do Jeruzaléma až po ukřižování. Scénická čtení byla prokládána písněmi. Během večera se s námi o své svědectví podělila Ester Grohmanová. Po něm následovalo další, tentokrát

formou písně Jsem vyprahlá země, v podání Daniela Kotrly. Večer vyvrcholil zpěvem písně Alfa i Omega.

Kromě toho, že jsme si mohli připomenout velikonoční události, nám program zároveň představil duchovní cestu člověka, který si uvědomí svou hříšnost a hledá řešení. Odpověď nakonec nalézá u Ježíše. Ostatně to je, jak věřím, to správné východisko pro nás všechny.

B. Švorcová

Vyučování o vztazích

V zimě tohoto roku sloužili ve sboru Hana a Tomáš Grohmanovi. Přijeli s námi nejen trávit čas, ale zároveň nás i obohatit předáním zkušeností formou vyučování.

Nejprve měli slovo na mládeži a snažili se přiblížit rozdíly mezi mužem a ženou. Vyzdvihnout přednosti muže a přednosti ženy. A hlavně popsat, co je potřeba pro funkční vztah vzájemného soužití páru. Vysvětlili, co ve vztahu znamenají pojmy „láska a úcta“. Jejich program tak ale nekončil. Tomáš Grohman se v neděli ujal kázání a po shromáždění měli přednášku o manželství a vztazích pro páry nebo pro mladé – zadané i nezadané.

Po skončení přednášky páry, které už spolu prožily pěkných pár let a zakusily, co to znamená naučit se někoho milovat, byly

dotázány na to, co by poradily mladým lidem do vztahů. Zde je několik citací.

“Často je potřeba přivolávat Boha na pomoc.”

Byly zde i poetické rady: *“Odpustit hřích, zastavit lavinu.”*

Praktické rady... *“Vystřízlivět, chvíli mlčet. S chladnou hlavou toho lze řešit mnohdy více.”*

“Neuzavírat se od ostatních.”

“Vzdát se představy, že bude takový, jak si ho představuji.”

“Vztah je něco, co se dynamicky vyvíjí. Můj partner nebude pořád stejný. Celý život se pak učíme milovat stále jiného a jiného člověka.”

“Velmi důležité je po uzavření sňatku opustit původní rodinu.”

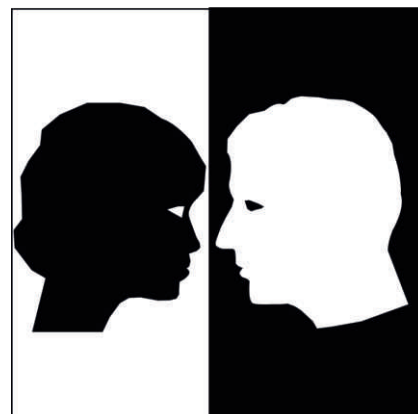
“Je potřeba, aby záměry páru byly podřízeny Bohu.”

“Je to práce, ale stojí to za to.”

“Nikdy nezapomeň, že sis ho (ji) vybral.”

To je konec citací. Závěrem bych jen napsala, že je důležité a skvělé mít kolem sebe lidi s více zkušenostmi. Myslím, že rady od nich, obzvláště nám mladším, mohou být k užitku. A skrývají v sobě moudro a prožitá zkušenosti. Proto si jich cením.

E. Grohmanová

*Formou písní, scének a svědectví
jsme si společně připomněli
velikonoční zvěst ...*

*Fotografie z návštěvy sboru Církve
bratrské Říčany připomínají požehnaný
společně strávený čas.*

Šiškovice 2016

Jak jistě víte, víkend od 22. do 24. dubna jsme strávili v Šiškovících na skautské základně v dřevěné chatě Junák. Páteční večer jsme prožili v menší sestavě – pouze mládež, naše skupina se rozrostla až druhý den – v sobotu po deváté hodině, když přijely děti. Celou sobotu jsme měli nabitý program plný her, ale i duchovních zamyšlení, přičemž náš pobyt byl zakončen nedělní snídaní a úklidem chaty.

Nápad někam vyjet s dětmi z besídek a dorostu se v mé hlavě rodil, troufla bych si říct, již několik let. Nicméně podnětů, díky kterým se uskutečnil konkrétně tento výlet, bylo povícero.

Od začátku mé služby v besídce jsem pocítovala bytostnou touhu jet s dětmi někam do přírody mimo dosah moderních vymožeností, rodičů a Wifi připojení – což Šiškovice splňovaly doslova nad očekávání, vzhledem k tomu, že zde nebyla ani elektřina.

Tuto touhu jsem začala pocítovat o to naléhavěji, když se moje sestra ocitla v dorosteneckém věku, tudíž už nepatřila ani do besídky, ani na klub a několikrát smutně podotkla: „No a já s váma nikdy nikde nebyla.“ Když se podívám na naši mládež, říkám si, že je opravdu neuvěřitelné, jak různorodou skupinu z nás Pán Bůh vytvořil. Myslím, že bychom si jeden druhého za přítele nevybrali, vzhledem k naší nápadné rozdílnosti. A přesto to nějak funguje, přesto se dokážeme bavit. Cím to je? Máme společná témata, pojí nás Pán Bůh, ale také společné zážitky, na které můžeme navazovat. Začala jsem vzpomínat na výlety s Novotnými, když jsme jeli na zámek nebo do Prahy na Hurvínka. Vzpomínala jsem na PoBeRaka – sjezdy dorostů, tábory a další akce, na kterých moje sestra nebyla, ale v nás ostatních zanechaly hluboké vzpomínky. Nechci dopustit, aby další člověk, další generace neměla na co vzpomínat. Jak již jsem ale řekla, podnětů bylo víc. Jak se ukázalo, nebyla jsem sama. Ester, která byla v Havířově ve vedení dorostu, vzpomínala na dorostenecké tábory s podobnou nostalgií. Stejně tak Vlasta, vzpomíná na tábory Word of Life, respektive těmito tábory stále žije. Tohle zjištění mě povzbudilo převést svou abstraktní touhu na konkrétní nápad. Dlouho jsem hledala vhodné místo, ale nic jsem nemohla najít. Svěřily jsme se s naší touhou

někam vyrazit Báře, která nám pomohla vyřešit poslední problém s lokalitou, když přišla s nápadem jet na chatu do Šiškovic.

„Akce Šiškovice“ byla tedy od začátku, díky Pánu Bohu, kolektivní záležitost. Já jsem měla nápad, Ester měla odvalu ho uskutečnit, Vlasta nás povzbuzovala svým nadšením, Bára vymyslela místo. Vnímám to jako opravdový zázrak, protože naše spolupráce zde neskončila, ale pokračovala mohutně i při přípravách programu i v samotných Šiškovících a rozšířila se úspěšně i na další mládežníky. A v samotných Šiškovících se tato spolupráce rozšířila na další mládežníky. Michal Grohman se osvědčil v přípravě her, Michal Kotrla v sobě objevil skrytou lásku k práci s dětmi a úspěšně plnil roli velkého mládežníka s nevyčerpatelnou studnicí blbovin, Dorotka byla šikovnou výtvarnicí, Michal Kůr pomáhal s některými stanovišti při odpolední hře. Já jsem měla na starosti společné zpívání a duchovní program, který měla i Ester s Barčou. Ester jakožto zdatná sportovkyně zřídila děti na ranní rozcvičce, Vlasta si připravila kratší hry, Barča večerní hru a nápadité ranní zamyšlení. Honza s Dádou a Vojtou, kteří s námi nemohli jet, trpělivě snášeli mládeže plné diskuzí a příprav a naše vedoucí nás držela na modlitbách. Proto bych také chtěla tento článek využít k veřejnému poděkování všem jmenovaným i nejmenovaným mládežníkům, ale i „nemládežníkům“, kteří se na Šiškovících podíleli.

K. Wernerová

*Příjezd dětí
do Šiškovic*

Hry v režii mládežníků

Společné vyrábění

Šiškovice 2016 - Jak to vše začalo

Když jsme si s mládežníky povídali, co by chtěli dělat s mládeží, padl návrh, jet společně do Šiškovic na skautskou základnu prožít společný víkend. Později z toho vznikl společný víkend a služba mládežníků dětem z besídky. Přestože jsem kladla organizátorům na srdce, aby zajistili více termínů, ze kterých vybereme ten nejvýhodnější, postavili mě před

konečný termín 22. 4 – 24. 4. 2016. Ovšem v tomto termínu jsem s nimi jet nemohla, mrzelo mě to a tak jsem se modlila, aby to Pán nějak zařídil.

A víte, jak to dopadlo?? Pán Bůh tak mocně požehnal, spojil mládežníky, dal jim moudrost a velikou milost, že celý program nachystali a rozpracovali do detailů s pomocí některých vedoucích besídky. A co já?? Tiše a

v modlitbách jsem je pozorovala a děkovala za Boží vedení a ochranu pro všechny. Jsem za každého z nich moc vděčná a mám velikou radost z toho, jak vše zvládli. V době, kdy píšu tento příspěvek ještě neznám jejich ohlasy a prožitky, ale besídkové děti, které tam byly, jsem dnes mohla už ve sboru vidět a byly nadšené a spokojené.

I. Novotná

Šiškovice 2016 - Ohlasy

Co pro mě znamenal tento společný víkend? Předně jsem vděčný a děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě víkendu mládeže s dětmi z besídek. Nechci jmenovat, abych někomu neukřivdil.

Tento víkend mě utvrdil v tom, že když nějakou akci nedělá jednotlivec sám nebo pár jednotlivců

sólo, ale utvoří se dostatečný tým ochotných a obětavých lidí, má to velký potenciál a Bůh se k tomu přizná.

V. Novotný

Ohlasy dětí:

- Líbilo se mi, že jsme si užili hodně zábavy s kamarády. Hodně mi chutnaly buchty. Líbily se mi hry.
- Líbilo se mi, že jsem trávil společný čas s kamarády a že jsem si užil hodně zábavy. Dokonce jsme si v týmech stavěli lesní domky a náš tým podle mě spolupracoval. Byli jsme rozděleni na stavitele, módní architektky a nosiče materiálu. Ale hodně se mi líbil příběh o jednom sportovci Erikovi. Líbily se mi různé

hry. Dokonce i dobře vařili, ale hlavně mi chutnaly buchty. Líbily se mi plynové lampy. Doufám, že příště pojedu zas.

- Bylo to super. Všude tolik kamarádů! Hojnost hodných lidí. Nikdy jsem se nehádali, a proto na tento víkend nikdy nezapomenu. Hry a krásný příběh o sportovci Erikovi, který závodil v běhu, a když ho soupeř strčil, aby spadl, tak to nevzdal a nakonec vyhrál. Já si myslím, že to bylo opravdu poučující, že se nevzdal. Já si z něho vzala příklad a doufám, že budu v mnoha směrech jako on. Erik se dostal na olympiádu, ale místo závodu

v neděli šel kázat a běžel až ve středu a na jinou vzdálenost. Tento závod přesto vyhrál. Po vítězství zanechal sprintového běhání a stal se misionářem.

- Zaujal mě příběh o Erikovi, uvědomila jsem si, že to nemám vzdát, když nejsem v cíli a mám hodně soupeřů. A když mě drží Pán Bůh, nemusím se bát. Hry byly užitečné, abychom jsme se více poznali. V neděli ráno byl druhý příběh o Matyášovi a jeho tátovi. Tento příběh byl o tom, že to jde se ovládat, když chceme.

Úvahy a zamyšlení

Rehabilitace I

Pokud budeme mluvit zde o rehabilitaci, máme na mysli fyzioterapii, která je běžně známá spíše pod termínem cvičení. Komu je rehabilitace určená? Převážně lidem po lehkém úraze a osobám s vrozeným či získaným postižením. Nejprve se podíváme na osoby s lehkým úrazem. Když si někdo zlomí ruku anebo nohu, dostane sádku a posléze dochází na rehabilitaci, aby zlomená končetina co možná nejdříve nabyla svých původních schopností. Po jejich obnovení rehabilitace končí.

Druhou skupinou jsou tedy osoby s vrozeným či získaným postižením. Zde však vyvstává otázka, kterou musíme alespoň částečně zodpovědět, abychom mohli porozumět vztahu postiženého k rehabilitaci. Co je to postižení? Z časového hlediska lze říci, že významný výskyt postižených jedinců (v tehdejších vyjádření mrzáků a invalidů) nacházíme až po první světové válce, kdy to byla nová sociální skupina, se kterou si majoritní vrstva nevěděla rady. To se týkalo zejména Výmarské republiky, kdy určitá část společnosti kladla (Cohen, 2001) za vinu potupné postavení Německa. Pro rozvinutí dimenze postižení je dobré zmínit ještě jednu historickou událost – válku ve Vietnamu. Víme, že její průběh i výsledek je pro USA nesmírně sporný. Ale i z této války se vraceli váleční veteráni/invalidé. Těm je sice poskytnuta sociální péče, avšak

za cenu, že jsou mnohdy umístěni v ústavech – tzv. azylech (Goffman, 1961). Ale zde dochází ke konfliktu se sociálním systémem a vlastně se společností jako takovou, protože oni začnou tvrdit, že nejsou ubožáci, ale hrdinové, kteří bojovali za vlast. Ale oni to jen netvrdí, ale začnou organizovat vozičkářské (Frank, 2000) demonstrace, které jsou přenášeny pomocí celoplošných médií.

Zde vidíme, že postižení – disability – je vlastně definováno vztahem minority a majority. Ano, lze říci, že zprvu je to majorita, která definuje minoritu de facto jako sociální vrstvu a současně k ní definuje vlastní vztah „amalgámem“ rozličných emocionálních postojů – opovržení, úcty, strachu a snad – v případě Anglie po 1. světové válce – i vděčnosti. Ale v šedesátých letech se radikálně mění, když vozičkáři vyjíždějí do ulic a říkají do mikrofonu: „My jsme hrdinové, kteří bojovali za vlast a vy nám musíte zajistit důstojný život, avšak nikoli způsobem, že nás umístíte do ústavu.“ Významnou roli zde sehrála média, ale tuto dimenzi zde nebudeme rozvíjet. Ale! Kdo vlastně tyto mrzáky, invalidy a postižené vytvořil? Tak trochu se ptáme, kdo je vinen. Vláda, která je tam poslala? Pokud profesionální voják sní o tom, že nikdy nepůjde do války a bere za toto „snění“ žold... Nepřítel? To válečníci dělají. Abychom

nezabředli do zbytečných detailů, odpovíme poněkud stroze. Všechny tyto postižené stvořil sociální systém. To nám může připadat jako krajně alibistické tvrzení. Ale není! Stejný systém, který poslal vojáky do Vietnamu, jim poskytl první lékařskou pomoc a letadlem – ve své době vrcholem techniky – je dopravil do USA. S ustřelenou nohou se z Vietnamu do USA pěšky prostě nedostanete. Potom následuje rehabilitace a rekonvalescence.

Někdo může namítnout, že se neustále věnujeme veteránům z Vietnamu a přitom potkáváme daleko více dětí, které se rodí s nějakým typem postižení – DMO, myopatie, poruchy autistického spektra, mentální postižení atd. Pokud je rodičům sděleno, že jejich dítě je postižené, jejich první otázka je téměř vždy stejná; kdo je vinen? My? Doktoři? Nebo porodníci zbabrali porod? Někomu možná vyvstane Kristova odpověď, ale obávám se, že jeho slova je třeba vztáhnout k dané situaci, kdy zákoníci chtěli možná celé zoufalé rodině ještě více „zatopit“. Ale! Kdo je tedy vinen? Odpovíme opět krajně alibisticky. Vinen je sociální systém.

Málo se o tom diskutuje, ale je zřejmé, že rozvoj medicíny (neonatologie) jakožto jednoho segmentu sociálního systému umožnil přežít i dětem, které by třeba ještě před sto lety zkrátka zemřely. Dnes jsou takové děti zachráněny, avšak často za cenu

celoživotního postižení. Dnes mnohé novorozenecké kliniky řeší grantové úkoly, jejichž cílem je docílit přežití dětí s co možná nejnižší porodní hmotností. Zde můžeme mluvit o etické dimenzi rozvoje medicíny a ptát se, zdali zde nenaráží na mantinel, jehož prolomení vyvolává podobné otázky. Ano, vědecký pokrok a rozvoj medicíny „odsoudil“ tyto děti k životu. Neměli bychom zůstat u tohoto existenciálního

výkřiku, ale můžeme se vrátit k východisku z předešlé části, kdy jsme si ukázali, že společnost je ovládána skrze vědění, kdy zde vzniká segment vědeckého poznání, které umožňuje (nebo nutí?) přežít i jedincům, kteří by jinak zemřeli. Můžeme dokonce mluvit i o fragmentarizaci moci, kdy je to právě nehlučná činnost vědeckých pracovišť, která mají významnou roli při rozhodování o „životě a smrti“ novorozenců.

Vlastně jsme se o rehabilitaci vůbec nezmínili, ale bylo nutné si vysvětlit samotný pojem postižení, abychom v další části dobře porozuměli vztahu mezi rehabilitací a postižením. A položíme si i provokativní otázku. Má postižený jedinec povinnost podstoupit rehabilitaci?

M. Kudláček

Básně a lyrika

Básně, lyrika a jiná tvorba od našich členů a přátel sboru

N IKDY NEZAPOMEŇ!!!

Tvůj život nevznikl náhodně. Vždyť dárcem života je svrchovaný Bůh. Tvůj život vznikl z úmyslu Stvořitele. To, že jsi, je Jeho dar!!

Nezapomeň: nikdo nemyslí, necítí, nejedná jako ty, nikdo se neusmívá tak, jak to děláš právě jen ty. Nikdo nevidí nebe stejně jako ty a nikdo neví to, co víš jen ty sám. Tvůj obličej a pohled tvých očí nemá nikdo jiný než ty. A proto nezapomeň, že jsi bohatcem, lhostejno, máš-li peníze či nemáš, protože můžeš ŽÍT!!!!

L. Žáková

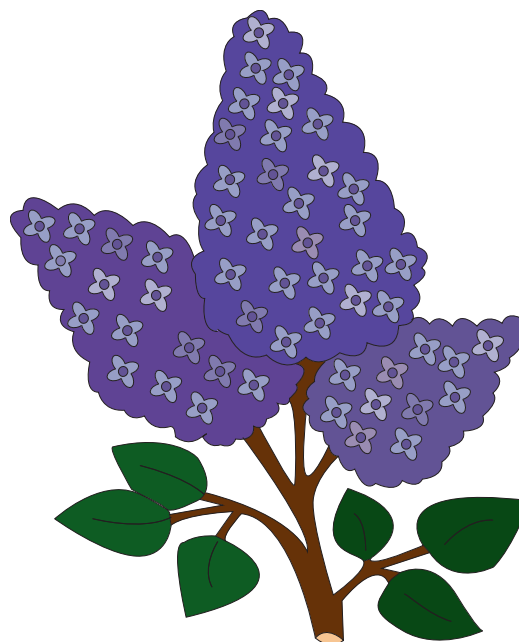

ŠEŘÍKOVÁ

Snad dobře vyjádřit dovedu,
když jaro je v plném rozkvětu,
že vzduch voní láskou a šeríkem
a já se cítím býti básníkem.

Vůně fialových květů,
opojná, silná a také něžná učarovala mi.
Se snůškou lehounkých májových dešťů
duši občerstvila mi.

Pane, děkuji ti, že mě sytíš láskou,
dáváš spočinutí, duši obejmutí,
nejsi ty a nejsem já pro tebe jen sázkou,
nejde o citů vzplanutí.
Ty dáváš lásku pevnou, věčnou a
všechno překračující,
nekonečnou.
Děkuji ti.

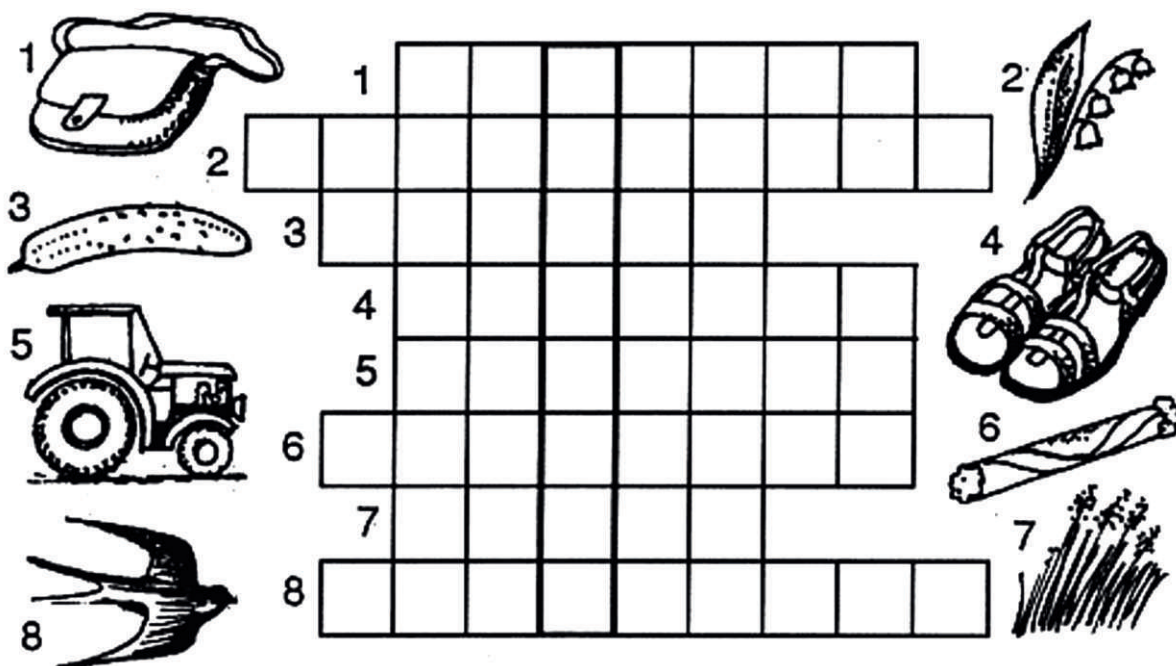
I. Grohmanová

Pro volné chvíle

Trocha zábavy i poučení pro chvíle oddechu.

Kdo provázel apoštola Pavla na misijních cestách? Odpověď je v křížovce.

Narozeniny členů sboru (květen - srpen)

Tesárková Ludmila	03.05.
Werner Jaroslav	03.05.
Novotná Ilona	04.05.
Mikulecká Marie	10.05.
Zindle Olga	14.05.
Kotrlová Marta	16.05.
Beránek Ladislav	28.05.
Volejníková Klára	01.06.
Wernerová Lydie	15.06.
Křepelová Milada	02.07.
Žák Jan	19.07.
Havelková Gabriela	20.07.
Hušková Marcela	24.07.
Grohmanová Ester	25.07.
Šenkýřová Květoslava	29.07.
Nadrchalová Jana	30.07.
Veselý Jaroslav	23.08.

*Den v tvých nádvořích je lepší než tisíce jinde;
raději chci stát před prahem domu svého Boha,
než prodlévat v stanech svévolnosti, vždyť
Hospodin Bůh je štít a slunce, Hospodin je dárce
milosti a slávy, žádné dobro neodepře těm, kdo
žijí bezúhonně. Hospodine zástupů, blaze
člověku, jenž doufá v tebe! Ž 84:11-13*

PŘEJEME VÁM BOŽÍ OCHRANU A POKOJ V SRDCI.

Sborový časopis Církve bratrské v Chrudimi,

Tištěno pro vnitřní potřebu sboru

Redakční rada: Zuzana Brůnová, Martin Grohman, Ester Grohmanová,
Miroslav Kudláček, Barbora Švorcová.

Vychází v Chrudimi jako občasník.

Vydal sbor Církve bratrské v Chrudimi, Filištínská 27, IČO 26520010
dne 15. 5. 2016 jako číslo 2/2016.

Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři.

Své příspěvky můžete posílat na adresu chrudim@cb.cz